

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

1. února 2018 *

[znění opravené usnesením ze dne 14. března 2018]

„Státní podpory – Podpory poskytnuté Řeckem – Rozhodnutí konstatující neslučitelnost podpor s vnitřním trhem – Pojem ‚státní podpora‘ – Výhoda – Kritérium soukromého investora – Částka podpory, která má být vrácena – Sdělení Komise týkající se státních podpor ve formě záruk“

Ve věci T-423/14,

Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE, se sídlem v Athénách (Řecko), zastoupená I. Dryllerakisem, I. Souflerosem, E. Triantafyllouem, G. Psaroudakisem, E. Rantosem a N. Korogiannakisem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Bouchagiarem a É. Gippini Fournierem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2014/539/EU ze dne 27. března 2014 o státní podpoře SA.34572 (13/C) (ex 13/NN), kterou poskytlo Řecko společnosti Larco General Mining & Metallurgical Company SA (Úř. věst. 2014, L 254, s. 24),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení G. Berardis, předseda, D. Spielmann a Z. Csehi (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. ledna 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: řečtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Společnost Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (dále jen „žalobkyně“, nebo „společnost Larko“) je velký podnik, který se zabývá těžbou a zpracováním lateritu, těžbou lignitu a výrobou feroniklu a vedlejších produktů.
- 2 Uvedená společnost byla založena v roce 1989 jako nový podnik po likvidaci společnosti Hellenic Mining and Metallurgical SA. V době rozhodné z hlediska skutkových okolností hlavního sporu měla tři akcionáře: řecký stát, který vlastnil 55,2 % akcií prostřednictvím společnosti Hellenic Republic Asset Development Fund, soukromou finanční instituci, National Bank of Greece SA (dále jen „ETE“), která vlastnila 33,4 % akcií, a společnost Public Power Corporation (hlavní výrobce elektrické energie v Řecku, jehož většinovým akcionářem je stát), která vlastnila 11,4 % akcií.
- 3 V březnu 2012 společnost Hellenic Republic Asset Development Fund informovala Evropskou komisi o programu privatizace společnosti Larko.
- 4 V dubnu 2012 Komise z úřední moci zahájila předběžné posouzení uvedené privatizace v souladu s pravidly v oblasti státních podpor.
- 5 Předmětem posouzení bylo následujících šest opatření:
 - první opatření se týkalo jednak dohody o splacení pohledávek z roku 1998 mezi společnostmi Larko a jejími hlavními věřiteli, na jejímž základě měly být pohledávky uvedené společnosti vůči věřitelům splaceny s úrokem ve výši 6 % ročně, a jednak toho, že řecký stát tuto pohledávku nevybíhal (dále jen „opatření č. 1“);
 - druhé opatření se týkalo záruky, kterou poskytl řecký stát v roce 2008, za půjčku ve výši 30 milionů eur poskytnutou společností ATE Bank společnosti Larko (dále jen „opatření č. 2“ či „záruka z roku 2008“). Tato záruka kryla 100 % půjčky po dobu maximálně tří let a stanovila záruční prémii ve výši 1 % ročně;
 - třetí opatření se týkalo navýšení základního kapitálu o 134 milionů eur navrženého v roce 2009 správním radou společnosti Larko, které bylo schváleno jejími třemi akcionáři a jehož se plně účastnil řecký stát a částečně společnost ETE (dále jen „opatření č. 3“ či „navýšení kapitálu z roku 2009“);
 - čtvrté opatření se týkalo záruky poskytnuté státem v roce 2010 na dobu neurčitou, která v plné výši kryla záruční listinu poskytnutou společností ETE ve prospěch společnosti Larko na částku přibližně 10,8 milionu eur a která stanovila záruční prémii ve výši 2 % ročně (dále jen „opatření č. 4“ či „záruka z roku 2010“). Dotčená záruční listina zaručuje odklad vykonatelnosti, ze strany Areios Pagos (Kasační soud, Řecko), rozsudku, kterým Efeteio Athinon (odvolací soud v Athénách, Řecko) konstatoval existenci pohledávky ve výši 10,8 milionu eur jednoho z věřitelů vůči společnosti Larko;
 - páté opatření se týkalo záručních listin, které na základě rozhodnutí řeckých soudů nahrazovaly povinnost předem zaplatit 25 % daňové pokuty (dále jen „opatření č. 5“);
 - šesté opatření se týkalo dvou záruk poskytnutých státem v roce 2011 za dvě půjčky ve výši 30 milionů eur a 20 milionů eur, které poskytla společnost ATE Bank; tyto záruky kryly 100 % uvedených půjček a stanovily záruční prémii ve výši 1 % ročně (dále jen „opatření č. 6“ či „záruky z roku 2011“).

- 6 Během předběžného posouzení Komise požádala řecké orgány o doplňující informace, které uvedené orgány poskytly v letech 2012 a 2013. Rovněž došlo k setkání služeb Komise a zástupců řeckých orgánů.
- 7 Rozhodnutím ze dne 6. března 2013 (Úř. věst. 2013, C 136, s. 27, dále jen „rozhodnutí o zahájení“) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkající se státní podpory SA.34572 (13/C) (ex 13/NN).
- 8 Během řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU Komise vyzvala řecké orgány a zúčastněné třetí strany, aby předložily vyjádření k opatřením uvedeným v bodě 5 výše. Komise obdržela vyjádření řeckých orgánů dne 30. dubna 2013; od třetích zúčastněných osob žádné vyjádření neobdržela.
- 9 Dne 27. března 2014 Komise přijala rozhodnutí 2014/539/EU o státní podpoře SA.34572 (2013/C) (ex 13/NN) kterou poskytlo Řecko společnosti Larco General Mining & Metallurgical Company SA (Úř. věst. 2014, L 254, s. 24, dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 10 V napadeném rozhodnutí měla Komise úvodem za to, že v době poskytnutí šesti dotčených opatření byla společnost Larko podnikem v obtížích ve smyslu pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. 2004, C 244, s. 2, dále jen „pokyny pro záchranu a restrukturalizaci“).
- 11 Pokud jde o posouzení opatření uvedených v bodě 5 výše, měla Komise především za to, že opatření č. 2 až 4 a 6 představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, dále za to, že poskytnutím uvedených opatření byla porušena oznamovací povinnost a zákaz provádění stanovené v čl. 108 odst. 3 SFEU, a konečně za to, že uvedená opatření byla podporami neslučitelnými s vnitřním trhem a podléhala povinnosti navrácení ve smyslu čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).
- 12 Komise měla rovněž za to, že dvě další opatření, č. 1 a 5, která se týkala nevymáhání pohledávky příslušející Ministerstvu financí a dvou záruk státu z roku 2011 (viz bod 5 výše), nepředstavovala státní podpory.
- 13 Výrok uvedeného rozhodnutí zní takto:

„Článek 1

Nevymáhání dluhu ministerstvem financí a přijetí záručních listin místo platby dodatečné daně předem v roce 2010, což Řecko uplatnilo v případě společnosti [Larko], nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

Článek 2

Státní podpora ve výši 135 820 824,35 EUR ve formě státních záruk pro společnost [Larko] poskytnutých v letech 2008, 2010 a 2011 a účast státu na navýšení základního kapitálu společnosti v roce 2009 protiprávně poskytnutá Řeckem v rozporu s článkem 108 odst. 3 Smlouvy jsou neslučitelné s vnitřním trhem.

Článek 3

1. Řecko od příjemce zajistí navrácení neslučitelné podpory uvedené v článku 2.
2. Částky, které mají být navráceny, se úročí ode dne, kdy byly dány k dispozici příjemci, až do okamžiku jejich skutečného navrácení.

3. Úroky se vypočítají jako složené úroky v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ve znění pozdějších předpisů.

4. Pokud jde o opatření [č.] 3, Řecko poskytne přesné datum (data), kdy poskytlo svůj příspěvek k navýšení základního kapitálu v roce 2009.

5. Řecko zruší všechny neprovedené platby podpory uvedené v článku 2 s účinností ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 4

1. Navrácení podpory uvedené v článku 2 musí být okamžité a účinné.

2. Řecko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 5

1. Do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí Řecko předloží následující informace:

- celkovou částku (jistinu a úrok do okamžiku vrácení podpory), která má být příjemcem navrácena;
- podrobný popis opatření již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím;
- doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno navrácení podpory.

2. Řecko bude Komisi informovat o vývoji vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí až do okamžiku úplného navrácení podpory uvedené v článku 2. Na žádost Komise Řecko neprodleně předloží informace o opatřeních již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím a poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úrocích, které příjemce již vrátil.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice.“

- 14 Příloha napadeného rozhodnutí uváděla „informace o výši obdržené podpory, o výši podpory, která má být vrácena, a o výši podpory již vrácené“ a je uvedena níže:

Totožnost příjemce – opatření	Celková výše obdržené podpory	Celková částka podpory, která má být vrácena (jistina)	Celková částka, která již byla vrácena	
			Jistina	Úrok do okamžiku vrácení podpory
Lar[k]o – opatření 2	30 000 000	30 000 000	0	0
Lar[k]o – opatření 3	44 999 999,40	44 999 999,40	0	0
Lar[k]o – opatření 4	10 820 824,95	10 820 824,95	0	0
Lar[k]o – opatření 6	50 000 000	50 000 000	0	0

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. června 2014 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 16 Dne 30. října 2014 podala Komise žalobní odpověď. Replika a duplika byly předloženy ve stanovené lhůtě.
- 17 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 9. října 2014 podala společnost Elliniki Metalleftiki kai Metallourgiki Larymnis Larko AE návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobkyně. Návrh byl zamítnut usnesením ze dne 11. června 2015, společnost Larko v. Komise (T-423/14, nezveřejněné, EU:T:2015:439). Kasační opravný prostředek podaný proti uvedenému usnesení byl rovněž zamítnut usnesením ze dne 6. října 2015, Metalleftiki kai Metallourgiki Etairia Larymnis Larko v. Komise [C-385/15 P(I), nezveřejněné, EU:C:2015:681].
- 18 Rozhodnutím předsedy devátého senátu Tribunálu ze dne 3. září 2015 bylo řízení přerušeno až do rozhodnutí Soudního dvora, jímž se ukončí řízení ve věci C-385/15 P(I). Řízení pokračovalo ode dne 16. října 2015.
- 19 Při změně složení senátů Tribunálu byl na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu Tribunálu soudce zpravodaj přidělen k šestému senátu, kterému byla tudíž přidělena projednávaná věc.
- 20 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - nařídil vrácení, včetně úroků, všech případných částek přímo či nepřímo od ní „vymožených“ v rámci výkonu napadeného rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 21 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 22 Žalobkyně na podporu žaloby vznáší tři žalobní důvody. První vychází z toho, že Komise měla nesprávně za to, že opatření č. 2 až 4 a 6 (dále jen „sporná opatření“) představují státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem; druhý vychází z nedostatku odůvodnění a třetí, vznesený podpůrně, vychází z toho, že Komise nesprávně určila částku podpory, která má být navržena, pokud jde o sporná opatření, a nařízením jejího navrácení porušila základní zásady Evropské unie.
- 23 Tribunál považuje za vhodné zabývat se nejdříve druhým žalobním důvodem, který vychází z nedostatku odůvodnění, a poté dalšími žalobními důvody v pořadí, v jakém byly vzneseny.

Ke druhému žalobnímu důvodu, který vychází z nedostatku odůvodnění

- 24 Druhým žalobním důvodem žalobkyně vytýká Komisi, že v napadeném rozhodnutí dostačujícím způsobem nevysvětlila několik aspektů týkajících se zaprvé existence státní podpory, zadruhé slučitelnosti opatření č. 3, 4 a 6 s vnitřním trhem a zatřetí vyčíslení částky podpory, která má být navrácena, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6.
- 25 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.
- 26 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury závisí rozsah povinnosti uvést odůvodnění na povaze dotčeného právního aktu a na kontextu, v němž byl přijat. Z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, jednak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda rozhodnutí je, či není opodstatněné, a jednak aby soud mohl vykonávat svůj přezkum legality. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast. Komise především není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany, ale stačí, aby uvedla skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 3. března 2010, Freistaat Sachsen a další v. Komise, T-102/07 a T-120/07, EU:T:2010:62, bod 180 a citovaná judikatura).
- 27 Argumenty žalobkyně je třeba přezkoumat s ohledem na tyto zásady.
- 28 Na prvním místě je třeba přezkoumat argument žalobkyně, podle kterého Komise neodůvodnila dostačujícím způsobem napadené rozhodnutí, pokud jde o existenci státní podpory, a tedy zaprvé existenci výhody, zadruhé používání státních prostředků, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6, a zatřetí narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy.
- 29 Zaprvé je třeba uvést, že Komise v napadeném rozhodnutí uvedla důvody, proč měla za to, že sporná opatření obsahovala poskytnutí výhody společnosti Larko, jak plyne z bodů 73 a 74 odůvodnění, pokud jde o opatření č. 2, z bodů 80 až 85 odůvodnění, pokud jde o opatření č. 3, z bodů 90 až 92 odůvodnění, pokud jde o opatření č. 4, a z bodů 101 a 102 odůvodnění, pokud jde o opatření č. 6.
- 30 V bodech odůvodnění uvedených v bodě 29 výše Komise jednak vysvětlila, že záruky z roku 2008, 2010 a 2011 představují státní podpory, neboť podmínky jejího sdělení o použití článků [107] a [108 SFEU] na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. 2008, C 155, s. 10, dále jen „sdělení týkající se záruk“) nebyly splněny, protože společnost Larko byla podnik v obtížích a záruční prémie tedy nezohledňovala riziko nesplnění závazků, pokud jde o zaručené úvěry, a jednak vysvětlila, že navýšení kapitálu z roku 2009 nespĺňovalo kritérium soukromého investora, neboť navzdory skutečnosti, že společnost Larko byla podnikem v obtížích, nebyl akcionářům předem předložen žádný plán restrukturalizace.
- 31 Zadruhé totéž platí ohledně závěru Komise, podle kterého opatření č. 2, 4 a 6 obsahovala využití státních zdrojů, jak plyne z bodu 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o opatření č. 2, z bodu 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o opatření č. 4, a z bodu 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o opatření č. 6.
- 32 V bodech odůvodnění uvedených v bodě 31 výše Komise vysvětlila, že sporná opatření jednak obsahovala riziko pro státní prostředky v případě skutečného uplatnění záruk, a jednak implikovala ztrátu státních finančních zdrojů v rozsahu, v němž nebyly náležitě zhodnoceny tržními premii.

- 33 Zatřetí, totéž platí ohledně závěru Komise, podle kterého by sporná opatření ovlivnila obchod mezi členskými státy a narušila hospodářskou soutěž, jak plyne z bodů 75 a 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o opatření č. 2, a z odkazu na tyto body učiněného v bodech 86, 93 a 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o ostatní sporná opatření.
- 34 V bodech odůvodnění uvedených v bodě 33 výše Komise jednak vysvětlila, že společnost Larko působí v odvětví, s jehož produkty se mezi členskými státy obchoduje, a sama vyváží většinu své produkce do jiných členských států, a jednak, že sporná opatření umožňují tomuto podniku pokračovat v činnosti jako doposud, na rozdíl od ostatních konkurentů, kteří se nacházejí ve finančních potížích.
- 35 Úvahy rozvinuté v bodech odůvodnění uvedených v bodě 34 výše – a zejména v bodech odůvodnění týkajících se využití státních prostředků a ovlivnění hospodářské soutěže a obchodu mezi členskými státy – jsou sice mimořádně stručné, avšak právně dostačujícím způsobem odůvodňují napadené rozhodnutí, a to rovněž s ohledem na skutečnost, že Komise se držela ustálené rozhodovací praxe a že kontext napadeného rozhodnutí byl žalobkyni dobře znám. Mimoto během správního řízení samy řecké orgány nezpochybnily přítomnost podmínek týkajících se využívání státních prostředků a vlivu na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.
- 36 Z toho plyne, že napadené rozhodnutí jasně a jednoznačně uvádí odůvodnění Komise a zároveň umožňuje žalobkyni rozvinout argumentaci týkající se opodstatněnosti uvedeného odůvodnění a Tribunálu vykonat přezkum legality.
- 37 Zadruhé je třeba přezkoumat argument žalobkyně, podle kterého Komise neodůvodnila napadené rozhodnutí dostačujícím způsobem, pokud jde o neslučitelnost opatření č. 3, 4 a 6 s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU.
- 38 V tomto ohledu postačí uvést, že jednak se řecké orgány během správního řízení neodvolaly na výjimku stanovenou uvedeným ustanovením a jednak sporná opatření z povahy věci neslouží k náhradě škod způsobených mimořádnými událostmi, neboť jsou to opatření obecná a nezávislá na škodách údajně způsobených mimořádnými událostmi.
- 39 S ohledem na tyto okolnosti nelze Komisi vytýkat nedostatečné odůvodnění nepoužití čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU.
- 40 Zatřetí je třeba přezkoumat argument žalobkyně, podle kterého Komise dostačujícím způsobem neodůvodnila napadené rozhodnutí, pokud jde o vyčíslení částky podpor, která má být navrácena, ve vztahu k opatření č. 2, 4 a 6.
- 41 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že záruky z roku 2008, 2010 a 2011 dávají společnosti Larko výhodu, která se rovná částce půjčky zajištěné zárukou, neboť společnost Larko nemohla, jako podnik v obtížích, v rámci trhu získat takové financování bez uvedených záruk. Toto vysvětlení plyne z bodu 77 odůvodnění, pokud jde o opatření č. 2, z bodu 94 odůvodnění, pokud jde o opatření č. 4, a z bodu 104 odůvodnění, pokud jde o opatření č. 6. Mimoto v bodech 56 až 66 odůvodnění Komise podrobně popisuje situaci podniku v obtížích, v níž se nacházela společnost Larko v době poskytnutí uvedených opatření podpory.
- 42 Je tedy třeba učinit závěr, že vyčíslení částky podpor, která má být navrácena, je v napadeném rozhodnutí rádně odůvodněno.
- 43 Konečně je třeba obecně konstatovat, že argumenty žalobkyně týkající se nedostatku odůvodnění se z velké části překrývají s argumenty rozvinutými v rámci prvního a třetího žalobního důvodu, které se kromě opodstatněnosti odůvodnění uvedeného v napadeném rozhodnutí týkají jeho dostatečnosti z formálního hlediska. V tomto ohledu postačí konstatovat, že podle ustálené judikatury povinnost uvést odůvodnění představuje podstatnou formální náležitost, která musí být odlišena od otázky

opodstatněnosti odůvodnění, která spadá do meritorní legality napadeného aktu (rozsudky ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, EU:C:2001:178, bod 35, a ze dne 18. ledna 2005, Confédération Nationale du Crédit Mutuel v. Komise, T-93/02, EU:T:2005:11, bod 67). Takové argumenty, pokud jsou vzneseny v rámci žalobního důvodu vycházejícího z porušení povinnosti uvést odůvodnění, musí být v důsledku toho zamítnuty jako neúčinné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. května 2017, Gfi PSF v. Komise, T-200/16, nezveřejněný, EU:T:2017:294, bod 34 a citovaná judikatura).

44 Je tedy třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení při kvalifikaci sporných opatření jako státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem

45 Prvním žalobním důvodem žalobkyně poukazuje na pochybení týkající se kvalifikace sporných opatření jako státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

46 Tento žalobní důvod je v podstatě rozdělen na čtyři části.

47 První a druhá část se týkají kvalifikace sporných opatření jako státní podpory, tedy jednak existence výhody, pokud jde o všechna sporná opatření, a jednak použití státních zdrojů, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6.

48 Třetí a čtvrtá část se týkají slučitelnosti opatření s vnitřním trhem, jednak na základě čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, pokud jde o opatření č. 3, 4 a 6, a jednak čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, pokud jde o opatření č. 6.

K první části, která se týká výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

49 Úvodem a především je třeba připomenout, že čl. 107 odst. 1 SFEU zakazuje opatření, která prostřednictvím použití státních prostředků zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud narušují či mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

50 Pojem „podpora“ zahrnuje nejen pozitivní plnění, ale rovněž různé formy opatření, které snižují náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku, a které tedy mají tutéž povahu a stejné účinky, aniž jsou dotacemi v užším slova smyslu. Za státní podpory jsou tak považovány všechny státní zásahy, které mohou v jakékoli formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky nebo které musejí být považovány za hospodářské zvýhodnění, které by podnik-příjemce nezískal za obvyklých podmínek na trhu (viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 94 a citovaná judikatura)., EU:

51 Naproti tomu podmínky, které musí opatření splňovat, aby se na ně vztahoval pojem „podpora“ ve smyslu článku 107 SFEU, nejsou naplněny v případě, že by veřejný podnik příjemce mohl za obvyklých podmínek na trhu získat tutéž výhodu, jakou získal ze státních prostředků, přičemž pro účely tohoto posouzení se u veřejných podniků v zásadě uplatňuje kritérium soukromého investora (viz rozsudek ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 78 a citovaná judikatura).

52 Pokud jde o státní podpory ve formě záruky, nelze vyloučit, že by sama státní záruka poskytovala výhody, které mohou zahrnovat dodatečnou zátěž pro stát. Dlužník, kterému byla poskytnuta půjčka zaručená veřejnými orgány členského státu, totiž získá obvykle výhodu, jelikož finanční náklady, které

nese, jsou nižší než finanční náklady, které by nesl, kdyby si musel obstarat totéž financování a tutěž záruku za tržní ceny (viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, body 95 a 96 a citovaná judikatura).

- 53 Dále je třeba připomenout, že důkaz existence státní podpory ve smyslu článku 107 odst. 1 SFEU přísluší předložit Komisi. Při ověřování, zda podnik, který je příjemcem, získal hospodářskou výhodu, kterou by za běžných tržních podmínek nezískal, je Komise v tomto ohledu povinna provést kompletní analýzu všech relevantních aspektů sporné transakce a jejího kontextu, včetně situace podniku, který je příjemcem, a dotčeného trhu (viz rozsudek ze dne 26. května 2016, Francie a IFP Énergies nouvelles v. Komise, T-479/11 a T-157/12, EU:T:2016:320, bod 71 a citovaná judikatura).
- 54 Pokud jde konkrétně o kritérium soukromého investora, judikatura uvádí, že uplatní-li se toto kritérium, patří mezi skutečnosti, které je Komise povinna zohlednit při prokazování existence takové podpory (rozsudek ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 103).
- 55 Ukáže-li se tedy, že by mohlo být uplatněno kritérium soukromého investora, je Komise povinna požádat dotýčný členský stát o všechny relevantní informace, které jí umožní ověřit, zda jsou podmínky uplatnitelnosti a uplatnění tohoto kritéria naplněny, a takové informace může odmítnout zkoumat pouze tehdy, když předložené důkazy časově spadají do období po přijetí rozhodnutí o uskutečnění předmětné investice (rozsudek ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 104). Pokud jí členský stát předloží důkazy, je na Komisi, aby učinila celkové posouzení a zohlednila veškeré relevantní skutečnosti daného případu, které jí umožňují určit, zda by podnik, který je příjemcem podpory, zjevně nezískal srovnatelné úlevy od soukromého věřitele (rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 73).
- 56 Z toho plyne, že pokud se členský stát během správního řízení dovolává uvedeného kritéria, má v případě pochybností povinnost jednoznačně a na základě objektivních a ověřitelných skutečností prokázat, že prováděné opatření vydal v postavení akcionáře. Z těchto důkazů musí jednoznačně vyplývat, že dotýčný členský stát přijal před nebo současně s poskytnutím hospodářské výhody rozhodnutí uskutečnit prostřednictvím skutečně provedeného opatření investici v ovládaném veřejném podniku. V tomto ohledu lze zejména vyžadovat důkazy, z nichž je patrné, že toto rozhodnutí vychází z hospodářských hodnocení srovnatelných s těmi, které by za okolností daného případu prováděl pro účely určení budoucí výnosnosti uvedené investice racionální soukromý investor v postavení co nejpodobnějším postavení uvedeného členského státu před tím, než takovou investici uskuteční (rozsudek ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, body 82 až 84).
- 57 Naproti tomu hospodářská hodnocení provedená po poskytnutí uvedené výhody, zpětné konstatování o skutečné výnosnosti investice uskutečněné dotčeným členským státem nebo odůvodnění následující po rozhodnutí o zvoleném postupu nepostačují jako důkaz toho, že tento členský stát před nebo současně s poskytnutím takové podpory takové rozhodnutí učinil v postavení akcionáře (rozsudek ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 85). Pro zjištění, zda se stát choval či nechoval jako soukromý investor v tržním hospodářství, je totiž třeba vrátit se do kontextu období, v němž byla přijata opatření finanční podpory, aby bylo možno posoudit hospodářskou racionálnost chování státu, a je tedy třeba zdržet se jakéhokoli posuzování založeného na pozdější situaci (rozsudek ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 71). To platí zejména tehdy, když Komise zkoumá existenci státní podpory u opatření, které jí nebylo oznámeno a k okamžiku, kdy provádí přezkum, již dotýčný veřejný subjekt uskutečnil (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2015, SACE a Sace BT v. Komise, T-305/13, ve stadiu kasačního opravného prostředku, EU:T:2015:435, bod 94).
- 58 Pokud jde konečně o rozsah soudního přezkumu napadeného rozhodnutí s ohledem na čl. 107 odst. 1 SFEU, je třeba uvést, že pojem „státní podpora“, jak je definován tímto ustanovením, má právní povahu a musí být vykládán na základě objektivních skutečností. Z tohoto důvodu musí unijní soud v zásadě a s přihlédnutím jak ke konkrétním skutečnostem sporu, který je mu předložen, tak

k technickému nebo komplexnímu charakteru posouzení provedených Komisí vykonávat úplný přezkum otázky, zda se na opatření vztahuje čl. 107 odst. 1 SFEU (viz rozsudek ze dne 2. března 2012, Nizozemsko v. Komise, T-29/10 a T-33/10, EU:T:2012:98, bod 100 a citovaná judikatura).

- 59 Judikatura nicméně rovněž stanoví, že mají-li posouzení Komise technický či komplexní charakter, soudní přezkum se omezí na otázku, zda se na opatření vztahuje čl. 107 odst. 1 SFEU. Přísluší však Tribunálu, aby určil, zda jde o takový případ (viz rozsudek ze dne 2. března 2012, Nizozemsko v. Komise, T-29/10 a T-33/10, EU:T:2012:98, bod 101 a citovaná judikatura). Pokud je v tomto ohledu třeba, aby Komise pro účely ověření, zda opatření spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, použila kritérium soukromého investora, obecně použití takového kritéria předpokládá, že Komise provede komplexní hospodářské posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 68).
- 60 Nicméně i když má Komise v oblasti státních podpor širokou posuzovací pravomoc, jejíž výkon zahrnuje hospodářská hodnocení, která musí být provedena v kontextu Unie, neznamená to, že by se unijní soud musel zdržet přezkumu výkladu údajů hospodářské povahy, který provedla Komise. Podle judikatury totiž unijní soud musí zejména ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (rozsudky ze dne 2. září 2010, Komise v. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, body 64 a 65, a ze dne 2. března 2012, Nizozemsko v. Komise, T-29/10 a T-33/10, EU:T:2012:98, bod 102).
- 61 Unijnímu soudu však v rámci tohoto přezkumu nepřísluší nahradit hospodářské posouzení Komise vlastním posouzením. Přezkum komplexních hospodářských posouzení uskutečněných Komisí, který provádí unijní soudy, je totiž přezkumem omezeným, jež se nutně omezuje na prověření, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění a na prověření věcné správnosti skutkových zjištění a neexistence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (rozsudky ze dne 2. září 2010, Komise v. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 66, a ze dne 2. března 2012, Nizozemsko v. Komise, T-29/10 a T-33/10, EU:T:2012:98, bod 103).
- 62 S ohledem na uvedenou judikaturu je třeba přezkoumat argumenty žalobkyně ve vztahu ke každému ze sporných opatření podpory.

– *K opatření č. 2 (záruka z roku 2008)*

- 63 Žalobkyně tvrdí, že záruka z roku 2008 neposkytuje žádnou výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť splňuje podmínky uvedené v bodě 3.2 písm. a) až d) sdělení týkajícího se záruk.
- 64 Zaprvé Komise nesprávně uplatnila podmínku uvedenou v bodě 3.2 písm. a) sdělení týkajícího se záruk, podle které dlužník nesmí mít finanční potíže, aby se vyloučila existence státní podpory.
- 65 Hospodářské situace společnosti Larko se v půli roku 2008 zhoršila, zatímco v období od roku 2004 do půli roku 2008 měla pozitivní hospodářské výsledky a tudíž byla „podnikem v obtížích“ – ve smyslu pokynů pro záchranu a restrukturalizaci – až od roku 2009, kdy se její hospodářská situace zhoršila v důsledku poklesu mezinárodní ceny niklu.
- 66 Rozhodující datum pro uplatnění kritéria soukromého investora, tedy datum, k němuž je poskytnuta záruka, se nachází ve druhém pololetí roku 2008, tedy před koncem hospodářského roku 2008, a tudíž před tím, než se negativní výsledky objevily ve finančních výkazech společnosti Larko. Mimoto v rozporu s tvrzeními Komise společnost Larko dodržela povinnost stanovenou řeckou právní úpravou a přijala vhodná opatření v případě poklesu vlastních zdrojů pod 50 % prostřednictvím svolání valné hromady společnosti ve lhůtě šesti měsíců od konce hospodářského roku 2008.

- 67 Zadruhé Komise nesprávně uplatnila podmínku uvedenou v bodě 3.2 písm. d) sdělení týkajícího se záruk, podle které se za záruku platí běžná tržní cena.
- 68 Především záruční prémie ve výši 1 % ročně zohledňuje dobrou solventnost společnosti Larko v okamžiku poskytnutí záruky, při zohlednění její solventnosti během předchozích tří let; dále společnost Larko v tomtéž roce 2008 získala půjčku bez záruky poskytnutou společností ATE Bank a konečně uvedená prémie odpovídá premiím, které řecký stát obdržel za záruky za půjčky poskytnuté jiným společností, které se nacházely v situaci srovnatelné se situací společnosti Larko.
- 69 Zatřetí Komise nesprávně uplatnila podmínku uvedenou v bodě 3.2 písm. b) a c) sdělení týkajícího se záruk, podle které záruka zaprvé musí být vázána na konkrétní finanční transakci, musí znít na stanovenou maximální částku a musí být časově omezená, a zadruhé „nepokrývá více než 80 % nesplacené půjčky nebo jiného finančního závazku[, přičemž t]oto omezení se nevztahuje na záruky pokrývající dluhové cenné papíry“.
- 70 Komise nezohlednila skutečnost, že záruku lze náležitě změřit a že 100% rozsah záruky byl odůvodněný, pokud jde o záruku poskytnutou k pokrytí dluhového nástroje ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. 2004, L 390, s. 38).
- 71 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.
- 72 Je třeba připomenout, že Komise v napadeném rozhodnutí učinila závěr, podle kterého dotčené opatření poskytovalo společnosti Larko selektivní výhodu, neboť nesplňovala podmínky uvedené v bodě 3.2 písm. a) a d) sdělení týkajícího se záruk: jednak byla společnost Larko podnik v obtížích a jednak prémie ve výši 1 % nezohledňovala riziko nesplnění závazků, pokud jde o zaručené úvěry.
- 73 Je tedy třeba ověřit, zda Komise právem učinila závěr, že podmínky stanovené v bodě 3.2 písm. a) a d) sdělení týkajícího se záruk nebyly v projednávaném případě splněny, a pokud ano, zda nesplnění uvedených podmínek postačuje k prokázání, že dotčené opatření poskytuje společnosti Larko výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a to nezávisle na podmínkách stanovených v bodě 3.2 písm. b) a c) uvedeného sdělení.
- 74 Zaprvé ohledně podmínky uvedené v bodě 3.2 písm. a) sdělení týkajícího se záruk je třeba ověřit, zda Komise správně učinila závěr, že společnost Larko byla podnik v obtížích ve smyslu uvedeného sdělení, a pokud ano, zda řecký stát při poskytnutí záruky z roku 2008 věděl či mohl vědět o obtížné situaci uvedené společnosti.
- 75 Pokud jde o kvalifikaci společnosti Larko jako „podnik v obtížích“, je třeba připomenout, že bod 3.2 písm. a) sdělení týkajícího se záruk odkazuje na pokyny pro záchranu a restrukturalizaci.
- 76 Pokyny, v rozsahu, v němž jsou relevantní v projednávaném případě, stanoví toto:
- ve smyslu bodu 9 se za podnik v obtížích považuje „podnik, který není schopen z vlastních zdrojů nebo finančních prostředků, které získá od vlastníka/akcionářů či společníků nebo věřitelů, zamezit ztrátě, která by ji bez vnějšího zásahu ze strany orgánů veřejné moci v krátkodobém nebo střednědobém výhledu téměř jistě odsoudila k ukončení podnikatelské činnosti“;
 - ve smyslu bodu 10 písm. a) je podnik v zásadě a bez ohledu na svou velikost považován za podnik v obtížích „v případě společnosti s omezeným ručením vlastníků, kde došlo ke ztrátě více než poloviny zapsaného kapitálu a kde ke ztrátě více než jedné čtvrtiny tohoto kapitálu došlo za posledních 12 měsíců“;

- ve smyslu bodu 11 „při nesplnění podmínek stanovených v bodě 10 může být podnik považován za podnik v obtížích, zejména tehdy, kdy jsou patrné typické příznaky podniku v obtížích, například narůstající ztráta, klesající obrat, rostoucí skladové zásoby, nadbytečná kapacita, slábnoucí peněžní tok, narůstající dluh, narůstající úroky a klesající nebo nulová hodnota čistých aktiv“.
- 77 V projednávaném případě Komise v bodech 56 až 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí kvalifikovala společnost Larko jako „podnik v obtížích“ již při poskytnutí sporných opatření, včetně záruky z roku 2008. Komise tento závěr založila na finančních výkazech společnosti Larko za hospodářské roky od roku 2007 až do prvního pololetí roku 2012 a uvedla následující okolnosti:
- zaprvé, pokud jde o použití bodu 10 písm. a) pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci, během roku 2008 vlastní kapitál společnosti Larko dosáhl záporných hodnot a její kumulované ztráty byly vyšší než základní kapitál. V tomto ohledu skutečnost, že se základní kapitál této společnosti nesnížil o více než polovinu, jak stanoví bod 10 uvedených pokynů, plyne výhradně z toho, že nepřijala vhodná opatření stanovená řeckou právní úpravou;
 - zadruhé, pokud jde o použití bodu 11 uvedených pokynů, společnost Larko utrpěla v letech 2007 až 2009 výrazný pokles obratu a významné ztráty v letech 2008 a 2009. Mimoto, ačkoli se jí v letech 2010 a 2011 zvýšil obrat a zisk, nebyl tento nárůst dostatečný k tomu, aby došlo k finančnímu zotavení společnosti;
 - zatřetí, v rozporu s tvrzením řeckých orgánů nebyly obtíže společnosti Larko v letech 2008 a 2009 způsobeny snížením ceny feroniklu.
- 78 S ohledem na hospodářské výsledky, na které odkazuje napadené rozhodnutí a které nebyly žalobkyní zpochybněny, je třeba konstatovat, že žalobkyně měla zejména záporné vlastní zdroje, což vedlo k významné ztrátě základního kapitálu, poklesu obratu téměř o polovinu ve vztahu k předchozímu roku a značným ztrátám.
- 79 V tomto ohledu je především třeba uvést, že existence záporného vlastního kapitálu, kterou uplatňuje Komise, může být považována za významný ukazatel finančních potíží podniku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. března 2010, Freistaat Sachsen a další v. Komise, T-102/07 a T-120/07, EU:T:2010:62, bod 106). Stejně je tomu v případě značného poklesu obratu a značných ztrát kumulovaných společností Larko v roce 2008, přičemž tyto okolnosti jsou mimoto uvedeny v bodě 11 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci (viz bod 77 třetí odrážka výše).
- 80 Dále z dokumentů přiložených ke spisu plyne, že záruka z roku 2008 byla poskytnuta rozhodnutím ministerstva ze dne 22. prosince 2008. Tudíž skutečnost, že zhoršení situace společnosti se projevovalo až od poloviny roku 2008, nebrání Komisi učinit závěr, že společnost Larko byla v obtížích od konce roku 2008, v době poskytnutí záruky.
- 81 Konečně jak bylo zdůrazněno v bodech 63 a 64 napadeného rozhodnutí, skutečnost, že obtíže byly vyvolány neočekávaným poklesem cen feroniklu, i kdyby byla prokázána, sama o sobě nezpochybnuje závěr, podle kterého společnost Larko byla podnik v obtížích.
- 82 Z toho plyne, že Komise na základě skutečností, které měla k dispozici, a s ohledem na její prostor pro posouzení (viz judikatura citovaná v bodě 60 výše) správně učinila závěr, že společnost Larko byla podnik v obtížích v době, kdy jí byla poskytnuta záruka z roku 2008.
- 83 S ohledem na to je třeba ověřit, zda v okamžiku poskytnutí záruky z roku 2008 řecký stát, jako akcionář společnosti Larko, mohl vědět, že se uvedená společnost nachází v obtížích. V souladu s judikaturou citovanou v bodě 56 výše totiž musí být otázka, zda se členský stát zachoval jako soukromý investor, posouzena k okamžiku, kdy posledně uvedený přijal rozhodnutí o investici.

- 84 Žalobkyně tvrdí, že obtíže se objevily až po konci roku 2008, když se promítly do finančních údajů konstatovaných na konci rozpočtového roku. V odpovědi na otázku Tribunálu žalobkyně uvedla, že jako společnost nekótovaná na burze neměla povinnost sestavovat čtvrtletní či jiné mezitímní výkazy a takové údaje Tribunálu nepředložila.
- 85 Žádná ze skutečností ve spisu v projednávané věci s určitostí neprokazuje, že členský stát v okamžiku poskytnutí záruky z roku 2008 věděl o obtížích společnosti Larko. Vystává tedy otázka, zda Komise unesla své důkazní břemeno, když se v podstatě opřela o domněnku, podle které měl řecký stát na konci roku 2008, při poskytnutí záruky, vědět o obtížích společnosti Larko.
- 86 V tomto ohledu je třeba uvést, že ve smyslu judikatury citované v bodě 56 výše, pokud se členský stát během správního řízení dovolává kritéria soukromého investora, má v případě pochybností povinnost jednoznačně a na základě objektivních a ověřitelných skutečností prokázat, že prováděné opatření vydal v postavení akcionáře, přičemž z uvedených důkazů musí být patrné, že rozhodnutí vychází z hospodářských hodnocení srovnatelných s těmi, které by za okolností daného případu prováděl pro účely určení budoucí výnosnosti uvedené investice racionální soukromý investor nacházející se v situaci, která se co nevíce podobá situaci, v níž se nachází stát předtím, než takovou investici uskuteční.
- 87 V projednávaném případě Komise již v rozhodnutí o zahájení konstatovala, že společnost Larko byla podnik v obtížích od roku 2008, což vyplývalo z jejích finančních výkazů, jak bylo uvedeno v bodě 78 výše. Mimoto žalobkyně v písemném vyjádření potvrdila, že „[její] špatná hospodářská situace [...] se začala projevovat od července 2008“, a zdůraznila, že „až do půlky [uvedeného] roku vykazovala rentabilitu a dobré hospodářské výsledky“, přičemž uznala, že „poté utrpěla významné zhoršení, které ji nakonec přivedlo k významnému zápornému hospodářskému výsledku na konci roku“.
- 88 Ani řecké orgány během správního řízení, ani žalobkyně v probíhajícím řízení neprokázaly, že řecký stát přijal nějaké kroky, aby se informoval o hospodářské a finanční situaci společnosti Larko v okamžiku poskytnutí záruky z roku 2008. Neprokázaly dále, zejména na základě účetních dokumentů uvedené společnosti, že nemohly vědět o obtížné finanční situaci, které žalobkyně čelila.
- 89 Za těchto okolností je třeba učinit závěr, že ze strany Komise bylo odůvodněné, anebo přinejmenším nebylo zjevně nesprávné, když měla za to, že obezřetný akcionář by se přinejmenším informoval o současné hospodářské a finanční situaci podniku před tím, než by mu poskytl záruku, jako je záruka z roku 2008. Mimoto šlo o většinového akcionáře uvedeného podniku a opatření bylo poskytnuto ke konci účetního roku.
- 90 S ohledem uvedené úvahy je třeba uvést, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když kvalifikovala společnost Larko jako podnik v obtížích v okamžiku poskytnutí opatření č. 2, a tedy konstatovala, že podmínka uvedená v bodě 3.2 písm. a) sdělení týkajícího se záruk nebyla splněna.
- 91 Zadruhé je třeba připomenout, že bod 3.2 písm. d) sdělení týkajícího se záruk v podstatě stanoví, že za převzetí rizika se obvykle platí záruční prémie přiměřená částce pokryté zárukou.
- 92 Konkrétně ve smyslu bodu 3.2 písm. d) sdělení týkajícího se záruk, cena zaplacená za záruku musí být nejméně stejně vysoká jako odpovídající záruční prémie dostupná na finančních trzích. Nelze-li na finančních trzích takovou premii nalézt, je třeba porovnat celkové finanční náklady zaručené půjčky, včetně úrokové sazby půjčky a záruční prémie, s tržní cenou nezaručené podobné půjčky. V obou případech je třeba přihlídnout k charakteristikám záruky a příslušné půjčky, a zejména k částce a době trvání transakce, zajištění poskytnutého dlužníkem a dalším aspektům majícím vliv na hodnocení míry návratnosti, k pravděpodobnosti neplnění ze strany dlužníka v důsledku jeho finanční situace, jeho oboru činnosti a vyhlídek a dalších hospodářských podmínek. Tato analýza by zejména

měla umožnit klasifikaci dlužníka s pomocí hodnocení (ratingu) rizika a to na základě klasifikace stanovené mezinárodně uznávanou ratingovou agenturou nebo na základě interního ratingu použitého bankou, která poskytla původní půjčku.

- 93 V projednávaném případě měla Komise v bodě 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že záruční prémii ve výši 1 % ročně „nelze považovat za záruku zohledňující riziko nesplnění závazků, pokud jde o zaručené úvěry, a to vzhledem ke značným finančním obtížím společnosti [Larko] a zejména vzhledem k vysokému podílu dluhů k vlastnímu kapitálu v případě této společnosti“.
- 94 Ačkoli není příliš podrobné, toto konstatování není stíženo zjevně nesprávným posouzením.
- 95 Je pravda, že Komise nestanovila ani referenční záruční prémii dostupnou na finančních trzích, ani tržní cenu nezaručené podobné půjčky. Dále neklasifikovala společnost Larko podle klasifikace stanovené mezinárodně uznávanou ratingovou agenturou či bankou, která poskytla původní půjčku.
- 96 Nicméně s ohledem na hospodářské a finanční obtíže společnosti Larko nebylo zjevně nesprávné učinit závěr, že posledně uvedená neměla obdržet záruku z roku 2008 za tak nízkou prémii, jaká se obecně uplatňuje na operace s nízkým rizikem bez zásahu státu.
- 97 Mimoto ačkoli v bodě 37 rozhodnutí o zahájení Komise jasně uvedla, že na první pohled se nezdá, že premie ve výši 1 % zohledňuje riziko nesplnění závazků, pokud jde o zaručené úvěry, vzhledem ke značným finančním potížím společnosti Larko, a konkrétně k vysokému poměru dluhů k vlastním zdrojům a k existenci záporných vlastních zdrojů, ani žalobkyně, ani řecké orgány v průběhu formálního vyšetřovacího řízení nepředložily skutečnosti prokazující, že dotčená premie odpovídá prémii dostupné na finančních trzích či tržní ceně nezaručené podobné půjčky.
- 98 Za těchto okolností se Komise správně omezila na uvedení, že s ohledem na hospodářskou situaci společnosti Larko nelze mít za to, že záruční premie ve výši 1 % ročně zohledňuje riziko nesplnění závazků, pokud jde o zaručené půjčky.
- 99 Pokud jde o další specifické argumenty předložené žalobkyní, je zaprvé třeba uvést, že s ohledem na její obtížnou situaci lze těžko věřit tomu, že by soukromý investor poskytl uvedenou záruku pouze na základě rentability společnosti Larko v průběhu předchozích tří let, bez jakéhokoli důkazu o aktuálním zdravém stavu uvedené společnosti a jakéhokoli odkazu na její perspektivní budoucnost.
- 100 Zadruhé je třeba konstatovat, že poskytnutí půjčky bez záruky společností ATE Bank nepostačuje k prokázání solventnosti společnosti Larko, neboť společnost ATE Bank patří řeckému státu. Mimoto, jak tvrdí Komise, skutečnost, že po získání půjčky bez záruky od společnosti ATE Bank získala společnost Larko půjčku, která vyžadovala spornou záruku, prokazuje, že hospodářská situace uvedené společnosti se v průběhu téhož roku nadále zhoršovala.
- 101 Zatřetí skutečnost, že řecký stát poskytl jiným podnikům záruky se srovnatelnou záruční premii, nelze samu o sobě považovat za chování soukromého investora.
- 102 Z toho plyne, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když učinila závěr, že záruční premie ve výši 1 % ročně neodpovídala kritériu soukromého investora.
- 103 Na třetím místě vyvstává otázka, zda – jak tvrdí žalobkyně – dodržení podmínek uvedených v bodě 3.2 písm. b) a c) sdělení týkajícího se záruk, postačí k vyloučení existence výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, i když nejsou splněny podmínky uvedené v bodě 3.2 písm. a) a d) uvedeného sdělení.

104 V tomto ohledu je třeba připomenout, že bod 3.2 uvedeného sdělení uvádí, že splnění všech podmínek uvedených daném bodě písm. a) až d) „je dostačující k vyloučení existence státní podpory“. Z toho plyne, že dodržení jedné nebo několika z uvedených podmínek samo o sobě neumožňuje vyloučit existenci státní podpory.

105 Ačkoli je pravda, jak uvádí bod 3.6 sdělení týkajícího se záruk, kterého se dovolává žalobkyně, že nesplnění některé z podmínek stanovených ve sdělení neznamená, že se záruka nebo systém záruk automaticky považuje za státní podporu, je třeba konstatovat, jak plyne z bodů 74 až 102 výše, že Komise v napadeném rozhodnutí neprovedla takovou kvalifikaci automaticky, ale založila své rozhodnutí na konkrétních skutečnostech směřujících k prokázání, že sporné opatření není v souladu se zásadou soukromého investora.

106 S ohledem tyto úvahy je třeba uvést, že argumenty žalobkyně týkající se dodržení podmínek uvedených v bodě 3.2 písm. b) a c) sdělení týkajícího se záruk jsou neúčinné. Dodržení uvedených dvou podmínek totiž, i kdyby bylo prokázáno, samo o sobě nepostačuje k vyloučení existence výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

107 Je tedy třeba zamítnout první část prvního žalobního důvodu, pokud jde o opatření č. 2.

– *K opatření č. 3 (navýšení kapitálu z roku 2009)*

108 Žalobkyně tvrdí, že navýšení kapitálu z roku 2009 neposkytuje žádnou výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť je v souladu se zásadou soukromého investora, což prokazují následující skutečnosti:

- zaprvé uvedeným navýšením kapitálu zamýšlí řecký stát jako akcionář zajistit dlouhodobou rentabilitu společnosti Larko prostřednictvím ochrany hospodářské hodnoty uvedené společnosti v období recese a dosažením střednědobého a dlouhodobého zisku prostřednictvím prodeje uvedené společnosti;
- zadruhé navýšení kapitálu bylo doprovázeno přijetím opatření směřujících ke snížení výrobních nákladů a ke zvýšení konkurenceschopnosti společnosti Larko;
- zatřetí stát zamýšlel získat většinový podíl s cílem zahájit prodej společnosti;
- začtvrté napadené rozhodnutí bylo stíženo pochybením, pokud jde o posouzení účasti společnosti ETE na dotčeném navýšení kapitálu;
- zapáté uvedené rozhodnutí nesprávně provedlo rozlišení mezi účastí společnosti ETE a účastí státu. Podpůrně, navýšení kapitálu z roku 2009 nemělo být považováno za výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU ve vztahu k částce, která byla nezbytná pro zachování stejné míry účasti, jakou měl řecký stát ve společnosti Larko před navýšením kapitálu a tedy pro ochranu jeho „dynamického postavení jako akcionáře“.

109 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.

110 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že navýšení kapitálu z roku 2009 poskytovalo výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, protože jednak nebyl před navýšením kapitálu akcionářům předložen žádný plán restrukturalizace, navzdory skutečnosti, že společnost Larko byla podnikem v obtížích, a jednak konečná částka navýšení kapitálu byla nedostačující pro pokrytí záporných vlastních zdrojů společnosti Larko a nemohla tedy být považována za opatření chránící hodnotu podniku a povzbuzující jeho restrukturalizaci. Komise rovněž a především zdůraznila, že účast ETE nebyla dostačujícím důkazem k prokázání souběžnosti účasti státu a účasti soukromých akcionářů, neboť

uvedená společnost byla se společností Larko spojena nejen jako akcionář, ale rovněž jako věřitel, a dále že stát již společnosti Larko poskytl záruku v roce 2008 a konečně že jiný akcionář, společnost Public Power Corporation, prohlásil, že se navýšení kapitálu nezúčastní.

- 111 V tomto ohledu je třeba uvést, že – jak tvrdí Komise – žalobkyně nepředložila žádný důkaz, zejména skutečný obchodní plán (*business plan*), který by prokazoval, že řecký stát posoudil dlouhodobou rentabilitu společnosti Larko. V odpovědi na otázku Tribunálu předložila žalobkyně zápis z mimořádné schůze její správní rady ze dne 18. března 2009, který potvrzoval, že předseda správní rady uvedl, že obchodní plán byl dne 19. prosince 2008 předložen na setkání s ministerstvem financí a dalšími akcionáři. Ze spisu věci však nevyplývá, že by takový plán – který navíc nebyl předán Tribunálu a jehož existenci Komise zpochybňuje – byl předán Komisi během správního řízení. Existence uvedeného plánu, i kdyby byla prokázána a nezávisle na jeho obsahu, tedy není relevantní pro posouzení legality napadeného rozhodnutí.
- 112 Za uvedených okolností představuje neexistence důkazů o tom, že řecký stát posoudil dlouhodobou rentabilitu společnosti Larko, významnou indicii toho, že dotčené navýšení kapitálu není z hospodářského hlediska racionální.
- 113 V rozporu s tím, co tvrdila Komise v bodě 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí, skutečné navýšení kapitálu, které bylo v bodě 16 odůvodnění téhož rozhodnutí vyčísleno na 65,5 milionu eur, včetně zhruba 45 milionů eur zaplacených řeckým státem, nebylo nedostačující k pokrytí záporných vlastních zdrojů společnosti Larko, které – jak plyne z tabulky vložené do bodu 56 odůvodnění uvedeného rozhodnutí – dosahovaly částky 35 milionů eur. Nicméně jde o pochybení, které nemůže zpochybnit opodstatněnost posouzení Komise, které se v zásadě zakládá na neexistenci plánu restrukturalizace.
- 114 Bylo tedy odůvodněné, nebo přinejmenším nebylo zjevně nesprávné učinit závěr, že za okolností projednávané věci by rozumný investor v postavení akcionáře nepřistoupil k tak významné rekapitalizaci, aniž by měl k dispozici jakékoli informace ohledně hospodářské a finanční perspektivy uvedené společnosti, ani plán restrukturalizace, jelikož společnost Larko byla podnik v obtížích.
- 115 Tento závěr není zpochybněn dalšími specifickými argumenty předloženými žalobkyní.
- 116 Především skutečnost, že v zásadě byla plánována opatření k ozdravení a zajištění životaschopnosti, i kdyby byla potvrzena, sama o sobě neprokazuje rentabilitu navýšení kapitálu z roku 2009, a to tím spíše že neexistoval žádný skutečný plán restrukturalizace. Stejně je tomu v případě dokumentu, předloženého žalobkyní v odpovědi na otázky Tribunálu, který obsahoval seznam velmi obecných opatření na snížení nákladů, a to i za předpokladu, že by uvedený seznam byl řeckými orgány předložen během správního řízení, což nebylo prokázáno.
- 117 Dále žalobkyně neuplatnila žádnou skutečnost předcházející navýšení kapitálu z roku 2009 a prokazující, že stát prostřednictvím uvedeného opatření skutečně zamýšlel získat většinový podíl na kapitálu společnosti Larko s cílem zahájit její prodej, a že tato strategie byla v souladu se zásadou soukromého investora. Navíc zápisy z valné hromady akcionářů společnosti Larko z roku 2009 předložené žalobkyní v tomto ohledu neposkytují žádné upřesnění.
- 118 Mimoto ze žádné skutečnosti ve spisu nevyplývá, že získání většinového podílu ze strany řeckého státu by vedlo k prodeji společnosti Larko za výhodnějších podmínek, a tudíž by tato akvizice byla v souladu s chováním soukromého akcionáře.
- 119 Konečně pokud jde o souběžnost účasti společnosti ETE na navýšení kapitálu z roku 2009, je na jedné straně třeba připomenout, že souběžnost veřejných a soukromých investic není sama o sobě, i při existenci významných soukromých investic, dostačující k učinění závěru o neexistenci podpory ve

smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, když nebyly vzaty v úvahu ostatní relevantní skutkové a právní okolnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2012, *Corsica Ferries Francie v. Komise*, T-565/08, EU:T:2012:415, bod 122).

120 Na druhé straně je rovněž třeba uvést, že vklad státu je dvojnásobkem vkladu společnosti ETE a že uvedená společnost, která byla hlavním akcionářem společnosti Larko před navýšením kapitálu, se po uvedené transakci stala druhým akcionářem. Mimoto výroční finanční zpráva společnosti ETE za rok 2008, předložená Komisí, potvrzuje, že společnost ETE odepsala v plné výši účetní hodnotu své účasti na kapitálu společnosti Larko, neboť s ohledem na finanční obtíže uvedené společnosti nepočítala s návratností účetní hodnoty investice. Za takových okolností nemůže účast společnosti ETE sloužit na podporu argumentace žalobkyně.

121 Je tedy třeba zamítnout první část prvního žalobního důvodu, pokud jde o opatření č. 3.

– *K opatření č. 4 (záruka z roku 2010)*

122 Žalobkyně tvrdí, že záruka z roku 2010 neposkytuje žádnou výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť je v souladu se zásadou soukromého investora, a to s ohledem na následující skutečnosti:

- zaprvé poskytnutí záruky za okolností projednávané věci je běžná praxe, a to tím spíše, že rozsudek *Areios Pagos* (Kasační soud), který rozhodl o odkladu vykonatelnosti, považoval úspěch společnosti Larko v hlavním řízení za pravděpodobný;
- zadruhé společnost Larko byla podnik v obtížích a v případě neposkytnutí záruky by utrpěla nenapravitelnou újmu v důsledku zrychleného zabavování aktiv, a řecký stát, jako akcionář, by ji v důsledku toho musel podpořit za účelem přípravy její privatizace;
- zatřetí, pokud jde o záruku z roku 2010, krytí, doba trvání a záruční prémie odpovídaly tržním podmínkám;
- začtvrté v rozporu s tím, co uvádí bod 42 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z ničeho nevyplývá, že by společnost ETE nevydala záruční listinu bez poskytnutí státní záruky. V každém případě byla společnost ETE ve zvláštním postavení, protože byla většinovým akcionářem společnosti, která byla věřitelem společnosti Larko, která byla její protistranou v soudních řízeních, v jejichž rámci byla poskytnuta záruka z roku 2010.

123 Mimoto žalobkyně tvrdí, že uvedené opatření neposkytuje výhodu, neboť stát má vůči ní dluhy, a to nezávisle na skutečnosti, že řecké orgány, na rozdíl od toho, co učinily ohledně opatření č. 6, tento argument neuvedly v průběhu správního řízení.

124 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.

125 V napadeném rozhodnutí Komise prokázala, že ačkoli za podobných okolností může poskytnutí záruky představovat obchodní praxi, stát v projednávaném případě převzal riziko v plném rozsahu a poskytl záruku za dluh, zatímco společnost Larko byla v obtížích a soukromý akcionář – společnost ETE – se na nesení rizika přiměřeně nepodílela. Mimoto dotčené opatření nesplňovalo podmínky uvedené v bodě 3.2 sdělení týkajícího se záruk, neboť prémie ve výši 2 % nezohledňovala riziko nesplnění jejich závazků společností Larko.

126 Je třeba uvést, že argumenty žalobkyně nemohou tento závěr zpochybnit.

- 127 Zaprvé nic nenaznačuje, že by Areios Pagos (Kasační soud) ve svém rozsudku o odkladu vykonatelnosti považoval úspěch společnosti Larko ve sporu v hlavním řízení za pravděpodobný. V rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, skutečnost, že uvedený soud odmítl návrh na odklad vykonatelnosti, „když se nepovažuje za pravděpodobné, že existuje riziko vzniku újmy“, nezbytně neznamená, že v opačném případě, kdy soud rozhodne o odkladu vykonatelnosti, jako v projednávaném případě, považuje úspěch ve sporu v hlavním řízení za pravděpodobný; výše uvedený rozsudek se týká pouze možnosti újmy, a nikoli existence dluhu ve sporu v hlavním řízení.
- 128 V každém případě je tento argument neúčinný. Nezávisle na pravděpodobnosti úspěchu ve sporu v vnitrostátním řízení a tedy nezávisle na existenci dluhu totiž Komise dospěla k závěru o existenci státní podpory na základě skutečnosti, že stát nesl v plném rozsahu riziko a poskytl záruku za dluh, kdežto společnost Larko byla v obtížích, soukromý akcionář – společnost ETE – se na riziku přiměřeně nepodílel a premie ve výši 2 % nezohledňovala riziko nesplnění jejích závazků společností Larko (viz bod 125 výše).
- 129 Zadruhé skutečnost, že společnost Larko byla podnik v obtížích, z pohledu soukromého akcionáře neodůvodňuje skutečnost, že v situaci, kdy nastala potřeba zásahu akcionářů, pouze stát převezme riziko v plné výši výměnou za velmi nízkou premii.
- 130 Zatřetí žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že premie ve výši 2 % neodpovídá tržním podmínkám, s ohledem na nízkou částku premie a na skutečnost, že společnost Larko, jako podnik v obtížích, byla vystavena riziku nesplnění závazků.
- 131 Začtvrté nezávisle na skutečnosti, zda řecké orgány uznaly či neuznaly, že společnost ETE by bez státní záruky záruční listinu neposkytla, jak plyne z bodu 42 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že v rozporu s tím, co lze rozumně očekávat v kontextu soukromého akcionáře, se společnost ETE nepodílela spolu se státem na riziku plynoucím z dotčené záruky.
- 132 V každém případě i za předpokladu, že by s ohledem na zvláštní postavení společnosti ETE neměla uvedená společnost sdílet riziko ze záruky z roku 2010, nic to nemění na tom, že – jak bylo uvedeno výše – společnost Larko by takovou záruku nemohla na trhu získat a premie ve výši 2 % nezohledňuje riziko nesplnění jejích závazků. Komise se tudíž nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že společnost Larko získala výhodu, kterou by na trhu získat nemohla.
- 133 Je tedy třeba zamítnout první část prvního žalobního důvodu, pokud jde o opatření č. 4.
- *K opatření č. 6 (záruky z roku 2011)*
- 134 Žalobkyně tvrdí, že záruky z roku 2011 neposkytují žádnou výhodu smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť případná podpora obsažená v uvedených zárukách je kompenzována pohledávkami daňové povahy vůči řeckému státu.
- 135 Konkrétně Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně zamítla argument řeckých orgánů týkající se možnosti započíst pohledávky společnosti Larko vůči řeckému státu, spojené s vrácením daní, vůči částce podpory. V tomto ohledu by posouzení dotčeného opatření bylo v rozporu s posouzením opatření č. 5 (viz bod 5 výše), kterým Komise uznala, že podobná kompenzace nepředstavuje žádnou selektivní výhodu.
- 136 Žalobkyně uvádí, že tento argument neodkazuje na kompenzaci mezi částkami dlužnými státem ve prospěch společnosti Larko a budoucím dluhem, ale na kompenzaci uvedených dlužných částek a případného prvku podpory obsaženého v zárukách z roku 2011, který existoval v okamžiku

poskytnutí uvedené podpory na konci roku 2011. Mimoto uvedený argument není kontradiktorní, neboť po kompenzaci provedené v rámci opatření č. 5 by stát měl nadále závazky vůči uvedené společnosti.

137 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.

138 V napadeném rozhodnutí Komise ohledně posouzení záruk z roku 2011 odkazuje na své posouzení týkající se opatření č. 2 a 4, ve vztahu k nimž dospěla k závěru, že společnosti Larko poskytovaly selektivní výhodu, neboť uvedená společnost byla podnikem v obtížích a prémie ve výši 1 % nezohledňovala riziko nesplnění jejích závazků, pokud jde o zaručené úvěry.

139 Především je třeba konstatovat, že posouzení Komise týkající se opatření č. 2 a 4 není stíženo zjevně nesprávným posouzením, jak plyne z bodů 63 až 107 a 122 až 133 výše.

140 Dále je třeba konstatovat, že žalobkyně nemůže vyvodit žádný argument z posouzení Komise, které se týká opatření č. 5 a kterým Komise určila, že nahrazení předčasného splacení dodatečné daně záručními listinami, které bylo spojeno se soudním řízením, nepředstavuje státní podporu.

141 Pokud jde o posledně uvedené opatření, Komise totiž v bodě 97 odůvodnění napadeného rozhodnutí uznala, že právo nahradit platbu dodatečné daně záruční listinou bylo společnosti Larko uděleno soudem na základě objektivních kritérií a v souladu s vnitrostátními předpisy, které by se použily na jakoukoliv společnost v podobné situaci.

142 To však není případ opatření č. 6, ohledně kterého žalobkyně tvrdí – jak uvedly řecké orgány – že poskytnutá výhoda byla kompenzována dlužnými částkami ve prospěch uvedené společnosti, tedy vrácením daně. Z ustálené judikatury totiž plyne, že opatření musí být kvalifikováno jako podpora, pokud jeho adresát podléhá jinému zvláštnímu zatížení, které nemá k dotčené podpoře žádný vztah (viz rozsudek ze dne 26. února 2015, *Orange v. Komise*, T-385/12, nezveřejněný, EU:T:2015:117, bod 40 a citovaná judikatura).

143 Je tedy třeba učinit závěr, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že opatření č. 6 poskytuje společnosti Larko výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

144 Je tudíž třeba zamítnout první část prvního důvodu, pokud jde o opatření č. 6, a v důsledku toho je třeba zamítnout první část v plném rozsahu.

Ke druhé části, která se týká použití státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6

145 V rámci druhé části žalobkyně napadá posouzení Komise týkající se použití státních prostředků, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6.

146 Žalobkyně tvrdí, že uvedená opatření neznamenají použití státních prostředků, neboť pro státní rozpočet nepřináší dostatečně konkrétní riziko, a to s ohledem na její solventnost, na neexistenci předchozích žádostí o záruky a na skutečnost, že uvedené záruky nebyly následně uplatněny.

147 Mimoto žalobkyně dodává, že opatření č. 6 neobsahuje použití státních prostředků, neboť v okamžiku jeho poskytnutí měl řecký stát vůči společnosti Larko dluhy přibližně ve výši 60 milionů eur z titulu vrácení daní, jako například daně z přidané hodnoty (DPH).

148 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.

- 149 Úvodem je třeba uvést, že v projednávaném případě je posouzení podmínky týkající se použití státních prostředků sekundární ve vztahu k posouzení existence selektivní výhody, což bylo předmětem první části prvního žalobního důvodu. Podle ustálené judikatury totiž všechny státní záruky neodměňované na základě tržních podmínek mohou znamenat ztrátu státních prostředků, i když nedošlo k jejich uplatnění, neboť mohou znamenat dodatečnou zátěž pro stát (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 95 a citovaná judikatura).
- 150 V důsledku toho je v rozsahu, v němž záruky z let 2008, 2010 a 2011 nebyly poskytnuty za tržních podmínek, třeba konstatovat, že uvedená opatření obsahují použití státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 151 Mimoto pokud jde o opatření č. 6, není tento závěr zpochybněn existencí, i kdyby byla prokázána, závazků státu vůči společnosti Larko, tedy vrácením daní. Jak totiž plyne z judikatury citované v bodě 142 výše, opatření musí být kvalifikováno jako podpora, pokud jeho adresát podléhá jinému zvláštnímu zatížení, které nemá k dotčené podpoře žádný vztah.
- 152 Je tedy třeba druhou část prvního žalobního důvodu zamítnout.

Ke třetí části, která vychází z neexistence kvalifikace podpor jako slučitelných s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, pokud jde o opatření č. 3, 4 a 6

- 153 Žalobkyně tvrdí, že opatření č. 3, 4, a 6 musí být považována za podpory slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, neboť byly poskytnuty pro účely nápravy újmy způsobené dvěma mimořádnými událostmi:
- první se týká zastavení provozu několika elektrických pecí v zařízeních společnosti Larko v důsledku dvou smrtelných pracovních nehod, k nimž došlo 2. a 26. srpna 2009, což silně omezilo její výrobní kapacitu;
 - druhá se týká zastavení výplat daňových přeplatků ze strany řeckého státu v důsledku hospodářské a finanční krize v Řecku, což žalobkyni způsobilo vážné problémy s likviditou, a v důsledku toho potíže s přístupem k úvěrům.

- 154 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

- 155 Úvodem je třeba připomenout, že ve smyslu čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU jsou s vnitřním trhem slučitelné „podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi“.

- 156 Pokud jde o výjimku z obecné zásady neslučitelnosti státních podpor se společným trhem, zakotvenou v čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU předmětem striktního výkladu. Proto mohou být zhojena ve smyslu tohoto ustanovení pouze hospodářská znevýhodnění přímo způsobená přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi. Musí tedy existovat přímá souvislost mezi škodou způsobenou mimořádnou událostí a státní podporou a je nezbytné co nejpřesnější hodnocení vzniklých škod (viz rozsudek ze dne 25. června 2008, Olympiaki Aeroporía Ypiresies v. Komise, T-268/06, EU:T:2008:222, bod 52 a citovaná judikatura).

- 157 V napadeném rozhodnutí Komise nepřezkoumala slučitelnost sporných opatření s uvedeným ustanovením, neboť se jí řecké orgány nedovolávaly.

- 158 Je pravda, jak tvrdí žalobkyně, že obě výše uvedené okolnosti byly sporadicky uváděny v souvislosti s opatřeními č. 3 a 4, a to ve vyjádřeních řeckých orgánů během správního řízení.

- 159 Na jedné straně je však třeba konstatovat, že uvedené orgány neuplatnily odůvodnění stanovené čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU ohledně takových okolností. Na druhé straně v rozporu s tím, co stanoví judikatura citovaná v bodě 156 výše, neexistuje žádná souvislost mezi výší škody údajně způsobené dvěma událostmi uplatňovanými žalobkyní a částkou záruk a dotčeným navýšením kapitálu, která navíc představují obecná opatření nehodící se pro takové použití, jaké zamýšlela žalobkyně.
- 160 Nic tedy neumožňuje mít za to, že výše uvedená výjimka může být uplatňována za okolností projednávané věci. Nelze tedy Komisi vytýkat, že bez návrhu nepřezkoumala slučitelnost opatření č. 3 a 4 s uvedeným ustanovením, a o to méně takovou slučitelnost opatření č. 6, ohledně kterého nebyly uvedené okolnosti vůbec uplatněny (viz obdobně rozsudek ze dne 15. června 2005, Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-171/02, EU:T:2005:219, body 166 až 168).
- 161 S ohledem na uvedené úvahy je třeba učinit závěr, že Komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když neprohlásila sporná opatření za slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU.
- 162 Je tedy třeba zamítnout třetí část prvního žalobního důvodu.

Ke čtvrté části, která vychází z neexistence kvalifikace podpory jako slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, pokud jde o opatření č. 6

- 163 Žalobkyně tvrdí, že opatření č. 6 musí být považováno za podporu slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, neboť byla slučitelná se sdělením Komise – Dočasný rámec Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize (Úř. věst. 2009, C 83, s. 1, dále jen „dočasný rámec z roku 2009“), ve znění „s prodlouženou platností“ sdělení Komise – Dočasný rámec Unie pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize (Úř. věst. 2011, C 6, s. 5, dále jen „dočasný rámec z roku 2011“). Uvádí, že v souladu s podmínkami stanovenými dočasným rámcem z roku 2011, vykládanými s přihlédnutím k dočasnému rámci z roku 2009, nebyla ke dni 1. července 2008 podnikem v obtížích a že uvedený rámec stanoví prémie *safe harbour*, jako je premie ve výši 1 % stanovená předmětným opatřením.
- 164 Podpůrně žalobkyně tvrdí, že dotčené opatření musí být považováno za zcela nebo zčásti slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a s pokyny pro záchranu a restrukturalizaci. Tvrdí, že jak plyne z vyjádření řeckých orgánů, uvedené orgány oznámily dotčené opatření Komisi prostřednictvím přílohy e-mailu ze dne 16. března 2012.
- 165 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.
- 166 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury disponuje Komise při uplatnění čl. 107 odst. 3 SFEU širokou posuzovací pravomocí, jejíž výkon zahrnuje komplexní hodnocení hospodářského a sociálního charakteru (viz rozsudek ze dne 8. března 2016, Řecko v. Komise, C-431/14 P, EU:C:2016:145, bod 68 a citovaná judikatura). V tomto rámci se soudní přezkum výkonu této posuzovací pravomoci omezuje na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (viz rozsudek ze dne 11. září 2008, Německo a další v. Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, EU:C:2008:482, bod 59 a citovaná judikatura).
- 167 Komise se nicméně přijetím pravidel chování a zveřejněním oznámení, že je napříště použije na případy jimi dotčené, sama omezuje při výkonu uvedené posuzovací pravomoci a nemůže se od těchto pravidel odchýlit, aniž by byla případně sankcionována z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání, pokud neuvede důvody, které

s ohledem na tyto zásady odůvodňují, že se odchyluje od vlastních pravidel (viz rozsudek ze dne 10. července 2012, *Smurfit Kappa Group v. Komise*, T-304/08, EU:T:2012:351, bod 84 a citovaná judikatura).

- 168 Zprv je třeba připomenout, že v bodě 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise určila, že opatření č. 6 nespĺňuje podmínky dočasného rámce z roku 2011, neboť společnost Larko byla podnikem v obtížích. Komise rovněž konstatovala, že celková částka obou záruk převýšila roční mzdové náklady společnosti Larko, záruka překročila 90 % úvěru a dluhová prémie ve výši 1 % ročně nemůže být považována za tržní prémii, jež odráží riziko nedodržení závazků při splácení zaručené částky.
- 169 V tomto ohledu je především třeba konstatovat, že v rozporu s tvrzeními žalobkyně spadají záruky z roku 2011 do působnosti dočasného rámce z roku 2011, který byl v platnosti k datu jejich poskytnutí, a nikoli rovněž do působnosti dočasného rámce z roku 2009.
- 170 [Ve znění oprav provedených usnesením ze dne 14. března 2018] Dále postačí konstatovat, že záruky z roku 2011 přinejmenším nespĺňují určité kumulativní podmínky stanovené dočasným rámcem z roku 2011, který se uplatní v projednávaném případě, a to zejména následující podmínky:
- bod 2.3 druhý pododstavec písm. b) dočasného rámce z roku 2011 stanoví, že pro velké podniky, jako je společnost Larko, mohou členské státy vypočítat roční prémii za nové záruky na základě stejných ustanovení, jaká se týkají premie *safe harbour* uvedené v příloze téhož dočasného rámce. Pro podniky spadající do kategorie hodnocení „CCC“ a nižších kategorií je přitom nejnižší premie *safe harbour* stanovena na 380 bazických bodů, zatímco premie za záruky z roku 2011 je ve výši 1 %, tedy 100 bazických bodů;
 - bod 2.3 druhý pododstavec písm. d) dočasného rámce z roku 2011 vyžaduje, aby maximální částka úvěru nepřesáhla roční mzdové náklady příjemce za rok 2010, zatímco řecké orgány ve svých vyjádřeních, jak byla shrnuta v bodě 51 odůvodnění, druhé větě písm. d) napadeného rozhodnutí, uznaly, že celková částka obou úvěrů přesahuje roční mzdové náklady společnosti Larko o 3 miliony eur;
 - bod 2.3 druhý pododstavec písm. f) dočasného rámce z roku 2011 požaduje, aby záruka nepřesáhla 80 % půjčky po dobu trvání půjčky, zatímco záruky pokrývaly 100 % úvěru, jak samy řecké orgány uznaly ve výše uvedených vyjádřeních, jak jsou shrnuta v bodě 51 odůvodnění druhé větě písm. e) napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu je neúčinný argument uvedených orgánů vycházející z okolnosti, podle které dotčené opatření „bylo z důvodu zvláštní situace řeckého hospodářství jedinou možností [společnosti Larko] získat finance“;
 - bod 2.3 druhý pododstavec písm. i) dočasného rámce z roku 2011 stanoví, že podniky v obtížích jsou vyloučeny z oblasti působnosti tohoto opatření, zatímco je nesporné, že společnost Larko byla v okamžiku poskytnutí opatření č. 6 podnik v obtížích. V tomto ohledu je třeba zamítnout argument žalobkyně, podle kterého odkaz na podniky v obtížích učiněný v uvedeném ustanovení musí být vykládán s ohledem na bod 4.3.2 druhý pododstavec písm. i) dočasného rámce z roku 2009 tak, že se týká pouze podniků, které nebyly v obtížích před datem 1. července 2008, jelikož tento argument je v rozporu se samotným zněním bodu 2.3 druhého pododstavce písm. i) dočasného rámce z roku 2011, které je použitelné v projednávaném případě.
- 171 Konečně je třeba uvést, že bod 2.1 pátý pododstavec dočasného rámce z roku 2011 uvádí, že členské státy musí prokázat, že opatření státní podpory oznámená podle tohoto rámce jsou nezbytná, vhodná a přiměřená k tomu, aby napravila vážnou poruchu v hospodářství dotčeného členského státu, zatímco v projednávaném případě ze skutečností ve spisu nevyplývá, že by řecké orgány dotčené opatření řádně oznámily či předložily takové důkazy.

- 172 Zadruhé je třeba připomenout, že v bodě 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise učinila závěr, že opatření č. 6 nelze považovat za podporu na záchranu, neboť řecké orgány tento argument neuplatnily, ani v tomto ohledu neučinily oznámení. V bodě 117 odůvodnění uvedeného rozhodnutí Komise dodala, že podmínky stanovené pokyny pro záchranu a restrukturalizaci nebyly navíc splněny, neboť platnost dotčených záruk neskončila po uplynutí šesti měsíců, řecké orgány neoznámily plán restrukturalizace nebo likvidace a žádný z důkazů neuváděl, že podpora byla omezena na nezbytné minimum.
- 173 V tomto ohledu postačí konstatovat, že jednak řecké orgány neoznámily opatření č. 6 s ohledem na pokyny pro záchranu a restrukturalizaci a jednak přinejmenším neplyne ze spisu, že by uvedené orgány během šesti měsíců od přijetí oznámily plán restrukturalizace či likvidace, nebo důkaz, že úvěr byl zcela splacen, nebo dokonce že uplynula platnost záruky, a to v rozporu s bodem 25 písm. c) uvedených pokynů.
- 174 S ohledem na uvedené úvahy je třeba učinit závěr, že Komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když určila, že opatření č. 6 nepředstavuje státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu dočasného rámce z roku 2011 a pokynů pro záchranu a restrukturalizaci.
- 175 Je tedy třeba zamítnout čtvrtou část prvního žalobního důvodu, a v důsledku toho první žalobní důvod v plném rozsahu.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vznesenému podpůrně, který vychází z pochybení při vyčíslení částky podpory, která má být navrácena, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6

- 176 Třetím žalobním důvodem, který sdružuje argumenty roztroušené v celé žalobě, žalobkyně uplatňuje porušení čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/99, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6, tedy podpory ve formě záruky, neboť Komise se dopustila pochybení při vyčíslení částky podpory, která má být navrácena, a její navrácení nařídila v rozporu se základními zásadami Unie.
- 177 Zaprvé záruky nebyly uplatněny a zaručené úvěry již byly zcela nebo zčásti splaceny.
- 178 Zadruhé Komise neprokázala existenci „mimořádné situace“ podle bodu 4.1 třetího pododstavce písm. a) sdělení týkajícího se záruk, přičemž kvalifikace společnosti Larko jako podniku v obtížích není dostačující k prokázání existence takové situace. Mimoto v projednávaném případě bylo možné srovnat sporné prémie s tržními premii, nebo v případě jejich neexistence bylo možné vypočítat uvedené prémie v souladu s relevantními ustanoveními sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. 2008, C 14, s. 6), přílohou dočasného rámce z roku 2009 a dočasným rámcem z roku 2011. Mimoto pouhá skutečnost, že bylo „nepravděpodobné“, že by společnost Larko získala tržní záruky bez zásahu státu, neodpovídá důkazní úrovni požadované pro takové prokázání.
- 179 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.
- 180 Úvodem je třeba připomenout, že žádné ustanovení unijního práva nevyžaduje, aby Komise při nařízení vrácení podpory prohlášené za neslučitelnou s vnitřním trhem stanovila přesnou částku podpory, která má být vrácena (rozsudky ze dne 12. října 2000, Španělsko v. Komise, C-480/98, EU:C:2000:559, bod 25, a ze dne 12. května 2005, Komise v. Řecko, C-415/03, EU:C:2005:287, bod 39). Pokud se Komise nicméně rozhodne nařídít navrácení určité částky, musí v souladu s povinností pečlivého a nestranného přezkumu spisu v rámci článku 108 SFEU, určit způsobem tak přesným, jak jí to okolnosti věci umožňují, hodnotu podpory, která byla podniku poskytnuta. Za účelem obnovení stavu před vyplacením podpory je Komise jednak povinna se ujistit, že skutečné zvýhodnění plynoucí

z podpory je odstraněno, a nařídít tak navrácení celé podpory. Nemůže nařídít navrácení částky nižší, než je hodnota podpory obdržené příjemcem (viz rozsudek ze dne 29. března 2007, *Scott v. Komise*, T-366/00, EU:T:2007:99, bod 95 a citovaná judikatura).

- 181 Zprv je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou citovanou v bodě 57 výše, pro zjištění, zda se stát choval, či nechoval jako soukromý investor v tržním hospodářství, je třeba vrátit se do kontextu období, v němž byla přijata opatření finanční podpory, aby bylo možno posoudit hospodářskou racionálnost chování státu, a je tedy třeba zdržet se jakéhokoli posuzování založeného na pozdější situaci.
- 182 Určit, zda záruka představuje státní podporu, či nikoli, a v případě kladné odpovědi vypočítat její výši, je tedy třeba k okamžiku, kdy je záruka poskytnuta, a nikoliv k okamžiku, kdy je uplatněna nebo kdy na jejím základě dojde k platbám (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. prosince 2015, *SNCF v. Komise*, T-242/12, ve stadiu kasačního opravného prostředku, EU:T:2015:1003, bod 332). Mimoto neuplatnění záruk a údajné částečné nebo úplné splacení zaručených úvěrů, uváděné žalobkyní, představuje pozdější skutečnost, kterou nelze zohlednit při výpočtu neslučitelné podpory.
- 183 Zadruhé je třeba ověřit, zda Komise mohla v bodech 77, 94 a 104 (který implicitně odkazuje na bod 77 odůvodnění) odůvodnění napadeného rozhodnutí učinit závěr, že společnost Larko získala výhodu rovnající se celkové částce zaručených úvěrů, protože bez státní záruky by nemohla takové financování na trhu získat.
- 184 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise v bodech 56 až 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumala hospodářskou a finanční situaci žalobkyně v době poskytnutí podpory a učinila závěr, že žalobkyně byla podnik v obtížích, který se nacházel v mimořádně složité situaci. Na základě hlavních finančních údajů uvedeného podniku za hospodářské roky 2007 až první pololetí roku 2012 Komise konstatovala soustavné a značné snižování obrátu a existenci záporných vlastních zdrojů.
- 185 V bodě 77 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise učinila závěr, že záruka z roku 2008 (opatření č. 2) představuje státní podporu a že tato podpora se rovná výši zaručeného úvěru, protože „je nepravděpodobné, že by společnost Larco s ohledem na své ekonomické obtíže našla na trhu prostředky financování, a to bez ohledu na podmínky“. Tentýž závěr učinila v bodě 104 odůvodnění uvedeného rozhodnutí ohledně záruky z roku 2011 (opatření č. 6). Pokud jde o záruku z roku 2010 (opatření č. 4), Komise v bodě 94 odůvodnění uvedeného rozhodnutí potvrdila, že částka podpory se rovnala zaručené částce, protože „je jasné, že [...] by žádný rozumný subjekt na trhu nebyl schopen zaručit pro společnost [Larko] tuto částku vzhledem k ekonomickým obtížím společnosti“.
- 186 Především ohledně opatření č. 2 a 6 je třeba konstatovat, že pojem „nepravděpodobné“ byl již vhodně použit při předběžném posouzení Komise provedeném v bodě 39 odůvodnění rozhodnutí o zahájení a že použití tohoto pojmu se zdá nevhodné pro vyjádření konečného posouzení Komise v napadeném rozhodnutí, pokud jde o skutečnost, že společnost Larko nemohla mít na trhu přístup k opatřením srovnatelným se spornými opatřeními, a to tím spíše že v rámci v podstatě totožného posouzení Komise použila pojem „nepravděpodobný“ ohledně uvedených opatření a pojem „zjevný“ ohledně opatření č. 4. Mimoto Komise ve svých písemnostech uvádí, že „skutečnost je považována za prokázanou, pokud je její existence považována za pravděpodobnější než její neexistence“, což implikuje povinnost posoudit skutečnosti adekvátně.
- 187 Je třeba uvést, že z kontextu napadeného rozhodnutí a bodu 77 jeho odůvodnění, tedy kontextu, kterého si žalobkyně musí být vědoma, vyplývá dostatečně jasně, že Komise považovala za prokázanou nemožnost, a přinejmenším vysokou nepravděpodobnost, že by společnost Larko kvůli svým hospodářským obtížím mohla získat na trhu úvěr bez zásahu řeckého státu. Mimoto pokud jde o opatření č. 2, uvedený bod 77 odůvodnění nejprve uvádí, že „je nepravděpodobné, že by společnost [Larko] s ohledem na své ekonomické obtíže našla na trhu prostředky financování, a to bez ohledu na podmínky“, a poté pokračuje, že „[j]inými slovy, Komise se domnívá, že společnost [Larko] získala

výhodu, která se rovná výši zaručeného úvěru, protože bez státní záruky by nebyla schopna na trhu získat takové finanční prostředky“. Stejně tomu je ohledně bodu 104 odůvodnění a opatření č. 6 a částečného odkazu na opatření č. 2.

188 Za okolností projednávané věci tudíž použití pojmu „nepravděpodobné“ samo o sobě nemůže zpochybnit opodstatněnost posouzení Komise, pokud jde o opatření č. 2 a 6.

189 Dále je třeba uvést, že ačkoli nelze vyloučit, že za jistých okolností by výhoda plynoucí ze státní záruky mohla odpovídat celé částce zaručeného úvěru, nemůže takový závěr vycházet z okolnosti, podle které by půjčka nebyla poskytnuta bez záruky, což je okolnost, která spadá do kvalifikace státní podpory, a nikoli do vyčíslení její částky. Naproti tomu v rozporu s tvrzeními Komise nelze využití možnosti vypočítat výhodu plynoucí ze státní záruky jako rovnající se celé částce zaručeného úvěru odůvodnit pouze skutečností, že příjemce je podnik v obtížích, a to s ohledem na vážné implikace, který takový přístup obnáší a zejména na riziko, že by příjemce byl povinen zaplatit celou částku státu, ačkoli byl schopen vrátit úvěr svému věřiteli.

190 Tento výklad potvrdila sama Komise v bodě 4.1 třetím pododstavci písm. a) sdělení týkajícího se záruk, který zní takto:

„[...] společností majícím potíže by případný tržní ručitel v okamžiku poskytnutí záruky účtoval vysokou prémie odpovídající očekávané míře pravděpodobnosti neplnění. Je-li pravděpodobnost, že dlužník nebude schopen splatit půjčku zvláště vysoká, nemusí tato tržní sazba existovat a v mimořádných situacích může prvek podpory v záruce dosáhnout stejné výše jako částka skutečně krytá zárukou[.]“

191 Z bodu 4.1 třetího pododstavce písm. a) sdělení týkajícího se záruk, o kterém Komise tvrdí, že jej v projednávaném případě použila, plyne, že posouzení prvku podpory obsaženého v záruce vede k progresivním výsledkům, až k přesvědčení, že uvedený prvek se rovná celé částce úvěru zajištěného zárukou, k čemuž může dojít „v mimořádných situacích“, kdy je vyloučeno, že by dlužník mohl vrátit půjčku zajištěnou zárukou z vlastních prostředků.

192 Konečně je pravda, že v bodech 77, 94 a 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise při konstatování, že společnost Larko získala výhodu rovnající se částce zaručených úvěrů, opřela o lakonické odůvodnění, které uvádí pouze „hospodářské obtíže“ společnosti Larko.

193 Z celého napadeného rozhodnutí, a zejména z jeho bodů 56 až 66 jeho odůvodnění, však plyne, že v době poskytnutí opatření podpory byla společnost Larko v mimořádně delikátní situaci, zejména z důvodu soustavného snižování jejího obratu a existence záporných vlastních zdrojů, což vedlo k závěru, že byl ztracen celý základní kapitál podniku. Za uvedených okolností nelze vytýkat Komisi, že se dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že nastala „mimořádná situace“ v níž společnost Larko nemohla splatit v plné výši úvěr z vlastních zdrojů. Mimoto vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti nebyly zpochybněny žádnou jinou skutečností předloženou řeckými orgány či žalobkyní v průběhu řízení a vloženu do spisu projednávané věci, Komise správně posoudila sporná opatření v závislosti na informacích, kterými disponovala v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. září 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano v. Komise, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 168). Navíc se žalobkyně nemůže před soudem domáhat skutkových okolností, které nebyly předloženy v průběhu postupu před zahájením soudního řízení podle článku 108 SFEU (rozsudek ze dne 13. června 2002, Nizozemsko v. Komise, C-382/99, EU:C:2002:363, body 49 a 76; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 14. září 1994, Španělsko v. Komise, C-278/92 až C-280/92, EU:C:1994:325, bod 31).

- 194 S ohledem na vše výše uvedené je třeba uvést, že navzdory ne zcela bezchybné formulaci některých bodů odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise nedopustila nesprávného posouzení, když konstatovala, že za okolností projednávané věci se částka státní podpory poskytnuté žalobkyni ve formě státních záruk rovnala celé částce zaručených úvěrů.
- 195 Je tedy třeba zamítnout třetí žalobní důvod, a v důsledku toho žalobu v plném rozsahu, aniž je třeba přezkoumat přípustnost druhého návrhového žádání, které směřuje k nařízení „vrácení, včetně úroků, všech případných částek přímo či nepřímo od ní ‚vymoženyých‘ v rámci výkonu napadeného rozhodnutí“.

K nákladům řízení

- 196 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Berardis

Spielmann

Csehi

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. února 2018.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	1
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	5
Právní otázky	5
Ke druhému žalobnímu důvodu, který vychází z nedostatku odůvodnění	6
K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení při kvalifikaci sporných opatření jako státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem	8
K první části, která se týká výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU	8
– K opatření č. 2 (záruka z roku 2008)	10
– K opatření č. 3 (navýšení kapitálu z roku 2009)	15
– K opatření č. 4 (záruka z roku 2010)	17
– K opatření č. 6 (záruky z roku 2011)	18
Ke druhé části, která se týká použití státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6	19
Ke třetí části, která vychází z neexistence kvalifikace podpor jako slučitelných s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, pokud jde o opatření č. 3, 4 a 6	20
Ke čtvrté části, která vychází z neexistence kvalifikace podpory jako slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, pokud jde o opatření č. 6	21
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vznesenému podpůrně, který vychází z pochybení při vyčíslení částky podpory, která má být navracena, pokud jde o opatření č. 2, 4 a 6	23
K nákladům řízení	26